

γνωστού τοῖς πᾶσι διὰ τὴν ἐπιτηδειότητα τῆς χειρὸς καὶ ἐντέλειαν τῆς τέχνης ζωγράφου Κ. Διονυσίου Τζόκου, οἵτινες ἐπέθηκεν ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ. Κατὰ τὴν δοθείσαν ἡμῖν παρὰ τοῦ ἐφόρου τῆς βιβλιοθήκης πληροφορίαν, τὰ δωρηθέντα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐκ διαφόρων μερῶν βιβλίου ἔσχον τόμοι καὶ φυλλάδια 2,934.

Πρὸ τοῦ τέλους δὲ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους τῶν νέων ἀρχιιερέων κατὰ νόμον γενομένων ἐξελέχθησαν ὑποψήφιοι τῆς Πρυτανείας οἱ ΚΚ. Κωνσταντῖνος Ἀσιώπιος, Πέτρος Παπαρρόγόπουλος καὶ Φίλιππος Ἰωάννου, ἐξ ὧν ἡ Α. Μ. ἐπεκύρωσεν ὡς Πρύτανην κατὰ τὸ νῦν ἀρχόμενον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος τὴν ἀξιότιμον καθηγητὴν τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας Κ. Κωνσταντῖνον Ἀσιώπιον. Μετὰ τοῦτου δὲ τὴν ἐπεκύρωσιν αἱ σχολαὶ ἐψήφισαν τοὺς ἐκυτῶν κοσμήτορας, καὶ ἐπεκυρώθησαν τῆς θεολογικῆς μὲν σχολῆς ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Κοντογιάννης, τῆς νομικῆς δὲ ὁ Κ. Πέτρος Παπαρρόγόπουλος, τῆς ἱατρικῆς δὲ ὁ Κ. Ἀλέξιος Πάλλης, καὶ τῆς φιλοσοφικῆς ὁ Κ. Δημήτριος Στρούμπας. Οὗτοι δὲ οἱ πάντες μετ' ἐμοῦ καὶ μετὰ τῶν ἑτέρων τεσσάρων ἐκλεγθέντων Κ. Φιλίππου Ἰωάννου, Γεωργίου Μιχαῆ, Θεοδώρου Μανούσου καὶ Ἀλεξάνδρου Βινζέλου, ἀπαρτίζουσι τοῦ νέου τοῦτου ἔτους τὴν ἀκαδημαϊκὴν σύγκλητον.

Περαιὼν δὲ νῦν τὸν λόγον, καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ πρυτανεῶς τῷ ἀξιότιμῳ διαδόχῳ μου δημοσίᾳ παραδίδων, πρῶτον μὲν εὐχομαι τῷ διαδόχῳ μου περιστάσεις ἐτι εὐτυχεστέρας τῶν ἐμῶν, ὥστε νὰ δυνηθῇ καθ' ὅν ἔχει ζῆλον, σύνεσιν καὶ ἱκανότητα νὰ προαγάγῃ τὰ τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὸ τελειότερον, ἔπειτα δὲ ὁμολογῶ μεγάλας τὰς χάριτας πρὸς τὴν ἄχρι τοῦδε Ἀκαδημαϊκὴν σύγκλητον διὰ τὴν ἐμψρονα καὶ πάντοτε εὐκρινῆ καὶ πρόθυμον συνέργειαν αὐτῆς πρὸς ἀπάσας τὰς ὑποθέσεις τοῦ Πανεπιστημίου· ὡσπύτω δὲ καὶ πρὸς τοὺς συνεργάτας καὶ συμβουλοὺς, γραμματεῖς τε καὶ ὑπογραμματεῖς τοῦ Πανεπιστημίου διὰ τὴν ἱκανότητα, τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν αὐτῶν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου. Οὐχ ἦττον δ' ὀφείλω νῦν, ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου καταβάνων, νὰ ἐκφράσω καὶ πρὸς ὑμᾶς, φίλοι φοιτηταί, τῶν καθηγητῶν καὶ ἐμοῦ τὴν εὐαρέστησιν καὶ τὸν δίκαιον ἐπαινον διὰ τὴν ἀφοσίωσιν ὑμῶν εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ἐπιστήμης καὶ διὰ τὴν καθόλου ἐμψρονα ἀγωγὴν ὑμῶν, δι' ὧν κατεστήσατε τῷ ὄντι καθ' ὅλον τὸ διεληθὲν ἤδη ἀκαδημαϊκὸν ἔτος εὖκολον τῆς διοικήσεως τοῦ Πανεπιστημίου τὸ ἔργον. Τοῦτ' αὐτὸ δ' ἐλπίζω παρ' ὑμῶν καὶ κατὰ τὸ ἐπιπὺν ἔτος πρὸς ὄφελος ὑμῶν, πρὸς χάριν τῶν ὑπὲρ ὑμῶν δαπανώντων γονέων, καὶ πρὸς τιμὴν τῆς φίλης ἡμῶν πατρίδος (*)

(*) Ὡς δὲ ἀνωτέρω εἰχθεὶν παρὰ τῆς Ἐ. Φ. η. μ. ρ. ἰ. δ. ο. τῶν Φιλομαθῶν, λαμβάνομεν τὸ ἐνδόξιμον νὰ εἴπωμεν ὅτι πλὴν ταύτης οὐδεμίᾳ ἄλλῃ ἐφημερίᾳ δίδει πληροφορίας καὶ ἀκριβεστέρως πληροφορίας περὶ τῶν ἀφορώντων τὰ τῆς πατρίδος τῆς Ἑλλάδος. Περιέχει δὲ πάντοτε πλείους κοινωνικαὶς διατριβὰς καὶ πραγματείας, καὶ τὸ ἄρα αὐτῆς ἐστὶν ἄξιον μελέτης.

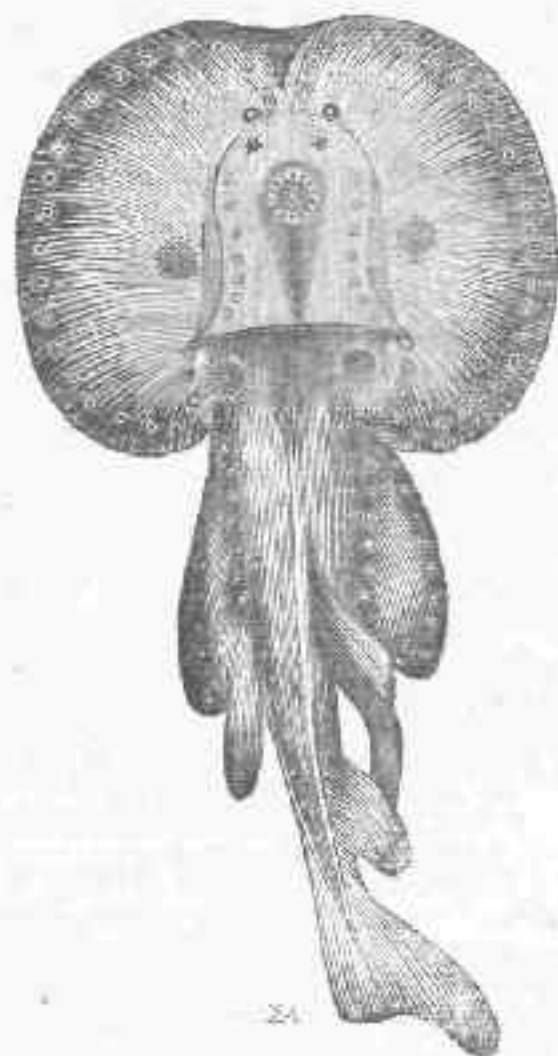
ΝΑΡΚΗ (κοιν. Μουδιάστρα καὶ Μαργωτήρα).

Λατ. Torpedinem Narken. Γαλ. Torpille.

Αγγλ. Cramp-fish.

--- ❧ ---

Ὁ ἰχθύς οὗτος εἶναι ἐκ τῶν Σιλαχῶν, θαυμαστὸς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τοῖς κοινοῖς τῶν ἀνθρώπων, διότι ἡ φύσις ἐπράκτειν αὐτὸν μὲ ἤλεκτρικὴν μηχανήν, ἃς ἡ ἐκπέμπει, ἐν ὥρᾳ κινῶντος, καρτερῶς δυναμένους νὰ νεκρώσῃ καὶ πολλάκις νὰ φονεύσῃ ἐχθροὺς πολὺ αὐτοῦ ἰσχυροτέρους· κατὰ τὰς παρατηρήσεις μάλιστα τοῦ Ρεομύρου, δύναται νὰ ἀποκτείνῃ καὶ νῆσσαν διὰ τῶν ἤλεκτρικῶν κλονισμῶν. Θέλουσι δέ τινες ὅτι ὁ ἤλεκτρισμός τῆς Νάρκης μεταδίδεται εἰς τὸν ἄνθρωπον, διατρέγων τὸ σπινθῖον ἢ τὴν κἀμικα τοῦ ἀλίου ἃς ἡ ἐξαρτάται· τοῦτο δὲ λέγει καὶ ὁ Ὀππιανὸς εἰς τοὺς ἐφεξῆς στίχους·

Νάρκη.

«Ναὶ μὲν καὶ νάρκη σφέτερον νόον οὐκ ἀπολείπει,
Πληγὴ ἀνιάζουσα· τιτανομένη δ' ὀδύνησιν,
Ὅρμιθ' λαγόνας προσπτόσεται· αἵψα δὲ χεῖτης
Ἰππεῖης δόνακός τε διέδραμεν, ἐς θ' ἄλιος
Δεξιτερὴν ἐσκήψε φερόνυμον ἰχθύος ἄλγος.
Πολλάκι δ' ἐκ παλάμης κάλαμος ὄγεν, ὅπλα τε θήρης
Τοῖος γὰρ κρύσταλλος ἐνίσταται αὐτίκα χειρὶ ν.